

Visszaemlékezés: fragmentum

És mégis tudatosan ragaszkodunk ahhoz,
amit hazudtak nekünk,
bár hunyt szemmel viselem a nézhetetlent.
Szigorúra nyírt vörös haját képzelem,
görnyedt testét, a hangot,
ahogy puha talpa az acélszínű kőlapokat érinti.
A kocsikerék nyikorgását. Szakítják.
Tőlem el. Belőlem ki. Csontját törném a szoknyásnak,
Orrát. Haját tépném,
ha lenne neki, nyakára hágnék,
ha nem szakadt volna bent lélegzete rég.
Vagy tegnap. Ki tartja számon.
Úgy képzelem, magasan tartja állát.
Majdnem úgy, mint az,
akinek vállához nyomom homlokom.
Próbálok nem levegőt venni, de a test kódja irányít.
Bénult vagyok, saját lehetőségembe fojtott,
mint téglák közé szorult almamag.
Lassan szívárogo ki a szín a világból,
majd az egymásra íródott körvonalak. Elcsuklik a hang,
s gondolatom egésze képtelenné válik.

Terek: fejben

Kiszaladt, megállni nem bírtam.
Saját erőből. Én se, engem se emelhetnek fel.

Tápászkodnék,
csak hogy be vagyok ide zárva,
be, fehér falak közé,
mint kórház vagy otthon a mentálisan
sérülteknek,
a tanulni nem tudóknak – rutinba zárt
nyugalom.

Egy nap forgatókönyve,
újra és újra,
mert nehéz ezt így megállni,
a változást a zsigerekben,
a sejtek, a személyzet cserélődését,
a magamét se,
magamat se,
mindig hallom, hogy elhal egy,
durran, mint a lufi születésnapokon,
mikor remegő kézzel, csomóval,
madzag nélkül próbálják belül
tartani az odaeröltetett lélegzetet.
Vagy semmivé vékonyodik a fala,
szabad útra téved a tartalom.

Elszökik az, ha nyitott kaput lát,
rohan kifelé, hiába az intézkedés,
a gondos nyitogatás, csukogatás:
én sem vagyok okosabb,
mint az, aki arcomba üvölt,
mert nem fogadja el,
hogy a diszkó nem sorakozik be
az ismétlődő történések közé.

Újra hámlasztani, vetkőzni le,
venni fel újat, a ruhát, külső réteget,
mert mindig sérül, tépődik, vér serken,
ha felügyelet nélkül.

Terek: birtokos határeset

Az én fejemben nagy üresség van,
befér oda a sokszorosan felnagyított testem,
a megkímélt állapotban levő önbecsülésem,
befér az összes fémszilánk, az aggodalmaim.
Befér oda a nem szeretettség, vagyis nem,
az nem,

az csak gondolat, megcáfolandó felvetés,
de a más jobban szeretettségé ott van,
kizártság a kedvencek közül.

Ott a féltékenység is, de nem az,
mikor félttem, amim van, és nem az,
mikor magaménak akarom másét.

Ez a harmadik, a lehetőségé,
a kéz közül véletlenül kicsúszotté,
mikor még csak nem is az én hibám,
hogy ilyen rendellenes sorrendűnek
születtem

egy olyan nemmel, aminek nincsen tartalma,
ami még csak nem is úr, nem is többlet,
valahogy a dupla ikszre játszva nulla.
Két lépést teszek hátra, visszalépek,
megteremtem a távolságot, ahogy mondják,
és mégsem tűnik paródiának a helyzet,
az iróniám se tragikus, de még csak nem
is kielégítő,

mikor utat talál, szavakká formálódik
az elmaszatólódott sérelem.

Ott van minden, az üres fejemben.
Úgy vannak ott összegubancolódva
a falra ragasztva, mint egy
geometriai érzékkel megáldott gyerek
rágója, ott a szobám falán.

Sok tapintástól, nyúlkalástól,
gyúrástól szürkévé színeződött egymást
szaggató határ. Vonal. Nagy
levegő. Lehet, hogy csak hormonális.
Nem biztos. Hogy meg kell jelölnöd.
Magad vagy senki mást.

A félreértés elkerülése végett

én ezeket nem azért írom, mert meg akarok halni,
hanem hogy mások féljenek, hogy meg fogok.
ugyanúgy: engem a középszer sosem zavart igazán,
én inkább céloztam, felhozni magam, és a közepes,
egysíkú boldogság cérnavékony és túéles fokára –
akármilyen zavar ez a képben – három pirulába került,
és havi emberi érintkezésbe. megfizethető.
azóta tudom, hogy heti kettő nap elég,
gyógyszer nélkül is, a túléléshez.
a társaság minősége és a testi érintkezés mértéke nem számít,
hogy fogalmam sincs, mi kell mondanom, az sem,
mikor nem uralom épp a mimikám.
a visszautasításhoz is kapcsolat kell. látod,
mindenhogy én győzők.

■ **Czucz Enikő** (Dunaszerdahely, 1990): költő, tanulmányíró, kritikus. Jelenleg a pozsonyi Comenius Egyetem doktorandusza.